

Universitätsbibliothek Paderborn

**Svmma Totivs Theologiæ S. Thomæ Aqvinatis, Doctoris
Angelici Ordinis Prædicatorum**

Svpplementvm Tertiæ Partis

Thomas <von Aquin, Heiliger>

Romae, 1619

Vtrum oporteat fieri satisfactione[m] per opera pœnalia? 1

urn:nbn:de:hbz:466:1-38817

peccatis per huiusmodi opera retrahatur. Verum
men diminutionem vel dilationem temporalis pa-
merentur huiusmodi opera (sicut patet de Ach.
Reg. 21.) eodem modo, sicut & bonorum tem-
poreum consecutionem. Quidam autem dicunt, quod
minuant penam inferni, non subtrahendo aliquo
ipsa quantum ad substantiam, sed fortificando
eum, ut melius sustinere possit. Sed hoc non pos-
esse : quia fortificatio non est nisi ex ablatione
abilitatis. Possibilitas autem est secundum meum
culpæ: & ideò si culpa non diminuitur, nec subiecta
fortificari potest. Quidam etiam dicunt, quod di-
nuitur pena quantum ad vermem conscientiæ,
non quantum ad ignem. Sed hoc etiam nihil effec-
tum est : sicut pena ignis æquatur culpæ, ita etiam pena
morsionis conscientiæ. Vnde similis ratio est
utroque.

Et per hoc patet solutio Ad obiecta.

Q V Æ S T. X V.

De his, per quæ fit satisfactio, in tres articulus

DEinde considerandum est de his per quæ fit
satisfactio.

Circa quod queruntur tria.
¶ Primo, vtrum satisfactionem oporteat fieri
per opera penalia?

Secundo, vtrum flagella quibus à Deo in ha-
bitaculo punitur, sint satisfactoria?

Tertio, vtrum conuenienter enumerentur op-
eræ satisfactoria, cum dicitur, quod sint tria :
eleemosyna, ieiunium, & oratio?

ARTIC. I.

Vtrum oporteat fieri satisfactionem per op-
era penalia?

APrimum sic proceditur. Videtur, quod la-
tio. factio non oporteat fieri per opera pen-
alia. Quia per satisfactionem oportet fieri recompensatio
ad diuinam offenditam. Sed nulla recompensatio
videtur fieri per opera penalia : quia De-

Tho. ubi
sup ar. 4.
q. 1. &
seq.

59

delectatur in pœnis nostris. Ergo non oportet satisfactionem per opera pœnalia fieri.

¶ 2 Præterea, Quanto aliquod opus ex maiori charitate procedit, tanto minus est pœnale; quia charitas pœnam non habet, vt dicitur primæ Ioannis quarto. Si ergo oporteat opera satisfactoria esse pœnalia, quanto magis sunt ex charitate facta, tanto minus erunt satisfactoria; quod falso est.

¶ 3 Præterea, Satisfacere (vt dicit Ansel. *) est honorem debitum Deo in pendere. Sed hoc etiam alijs, quam opibus pœnalibus, fieri potest. Ergo satisfactionem non oportet pœnalibus operibus fieri.

SED contra est, quod Greg. dicit *, Iustum est, vt peccator tanto maiora sibi inferat lamēta per pœnitentiam, quanto maiora sibi intulit danna per culpā.

¶ Præterea, Per satisfactionem oportet peccati vulnus sanari perfecte. Sed peccatorum medicinæ sunt pœna, vt Philosophus dicit in 2. Eth. * Ergo oportet, quod per pœnalia opera satisfactio fiat.

RESPONDEO dicendum, quod satisfactio, vt dictum est *, respectum habet & ad præteritam offendit, pro qua recompensatio fit per satisfactionem; & etiam ad futuram culpam, à qua per eam præseruamur: & quantum ad utrumque, exigitur quod satisfactio per opera pœnalia fiat. Re却ompensatio enim offendit importat adæquationem, quain oportet esse eius qui offendit, ad eum in quem offensa commissa est. Adæquatio autem in humana iustitia attenditur per subtractionem ab uno, qui plus habet iusto; & additionem ad alterum, cui subtractum est aliquid. Quāvis autem Deo, quantum est ex eius parte, nihil subtrahi possit, tamen peccator quantum in ipso est, aliquid ei subtrahit peccando (vt dictum est *). Vnde oportet ad hoc, quod recompensatio fiat, quod aliquid subtrahatur à peccante per satisfactionem, quod in honorem Dei cedar. Opus autem bonū ex hoc, quod est huiusmodi, non subtrahit aliquid ab operante, sed magis perficit ipsum. Vnde subtractione nō potest fieri per

K 2 opus

lib. 1. Cap.
Deus ho-
mo, c. ix.

in sensu
id habe-
tur 4. mo-
ral. c. 21.
post med.
lib. 2. c. 3.
ante me.

q. 12. ar.
3. cor.

q. 12. 47.
3. ad 4.

opus bonum, nisi pœnale sit: & ideo ad hoc, q[uod] aliquod opus sit satisfactorium, oportet quod sit num, & in honorem Dei sit; & pœnale, v[er]o peccato aliquid peccatori subtrahatur. Similiter etiam p[ro] à culpa, futura præseruat: quia non facile homo peccata reddit, ex quo pœnam expertus est. Vede

ii. 2. eth. c. 3. autem med. Ad primum ergo dicendum, quod quamvis Deo non delectetur in pœnis, ut sunt poena, delectatur me in eis ut sunt iuste: & sic satisfactoria esse possunt.

Ad secundum dicendum, quod sicut in satisfactione consideratur pœnalitas, ita & in merito conatur difficultas. Diminutio aurem difficultatis est ex parte ipsius actus, diminuit & ceteris partibus meritum: sed diminutio difficultatis, quae ex promptitudine voluntatis, non diminuit meritum auger. Et similiter diminutio pœnalitatis ex promptitudine voluntatis, quam facit charitas, non diminuit efficaciam satisfactionis, sed auger.

Ad tertium dicendum, quod debitum pro peccato est recompensatio offensis, quæ sine pena potest non fit: & de tali debito Anselmus intelligit.

ARTIC. II.

60 *Virum flagella presentis vita sint satisfactoria*

Ad secundum sic proceditur. Videtur, quod flagella quibus à Deo in hac vita punimuntur, possint esse satisfactoria. Nihil enim potest efficiere satisfactorium, nisi quod est meritorium, ut ex dicto patet. Sed non meremur, nisi per ea quæ in nobis sunt. Cum ergo flagella quibus à Deo punimuntur, non finit in nobis, videtur quod satisfactoria esse non possunt.

¶ 2 Præterea, Satisfactio tantum honorum habent. Sed huiusmodi flagella etiā malis inducuntur, si cipue eis debentur. Ergo non possunt esse satisfactoria.

¶ 3 Præterea, Satisfactio respicit peccata personalia. Sed aliquando ista flagella infliguntur, ut peccata non habent, sicut de lob patet. Ergo videtur quod non sint satisfactoria.